

РЕШЕНИЕ

№ 3529

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 10 състав, в открито заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **6885** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба от Н. Т. М., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е Заповед № з-16557/29.09.2009 г. на директора на С., с която е наредено принудителното настаняване на Н. Т. М. в специален дом за временно настаняване на чужденци.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. С изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният административен акт. Претендират се разноски.

Ответникът – Д. на С. изразява становище за неоснователност жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед № з-1579/27.02.2006 г. на директора на С., на основание чл. 41, т. 2 от Закона за чужденците в Република Б, на Н. Т. М. е наложена

принудителна административна мярка „принудително отвеждане до границата на Република Б”.

Със Заповед № з-16557/29.09.2009 г. (предмет на оспорване в настоящото производство) е наредено принудителното настаняване на Н. Т. М. в специален дом за временно настаняване на чужденци. Като основание за издаване на заповедта е посочена издадената заповед за принудително отвеждане до границата на Република Б, както и мотивите, изложени в предложението рег. № 2546/29.09.2009 г. на сектор „Миграция” в С., както и чл. 44, ал. 6 и ал. 8 от ЗЧРБ.

Оспорваният административен акт е връчен на жалбоподателя и същият е запознат с него на 30.09.2009 г., видно от отбелязването върху него.

Като доказателства в производството пред настоящата инстанция са приети (същите не са оспорени от ответника) удостоверение за сключен граждански брак между В Софикин А и Н. Т. М., удостоверение за раждане на Ха Т. Н., заповед за задържане на лице от 29.09.2009 г., предложението за издаване на заповед за принудително отвеждане до границата, Заповед № з-16555/29.09.2009 г. за налагане на забрана за влизане в Република Б на чужденец.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в тридневен срок от фактическото настаняване пред административния съд в района на който е седалището на органа, издал оспорения административен акт.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира оспорената заповед за законосъобразна, а жалбата за неоснователна.

Съгласно чл. 44, ал. 7 от Закона за чужденците в Република Б към дирекция „Миграция” се създават специални домове за временно настаняване на чужденци, на които е издадена заповед за принудително отвеждане до границата на Република Б или за експулсиране. Настаняването на чужденци се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентни длъжностни лица, като в заповедта изрично се посочва необходимостта от настаняването и

законовото основание. Съгласно чл. 44, ал. 10 от Закона за чужденците в Република Б настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентни длъжностни лица от Министерството на вътрешните работи. Заповедта, с която е наредено принудителното настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци, приета като доказателство в настоящето производство, е издадена от директора на С.. Следователно, същата е издадена от компетентен орган.

Налице са и материалноправните предпоставки за издаването ѝ. Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3, е с неустановена самоличност, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване органът, издал заповедта може да издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на принудителното отвеждане до границата на Република Б или експулсирането. Спрямо чужденеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 – принудително отвеждане до границите на Република Б и лицето е без документи за самоличност – такива не са представени и в производството пред настоящата инстанция. Действително, като доказателство по спора е представено удостоверение за временно пребиваване на чужденеца в Република Б за срок до 21.04.2000 г. Видно от същото, то е ограничено със срок, който е изтекъл, не са представени доказателства за неговото продължаване или пък издаването на ново такова с нов срок. Документите за пребиваване не са документи за самоличност, а същите удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република Б – чл. 3, ал. 4 от Закона за българските лични документи. Действително, като основание за издаване на оспорваната заповед в същата са посочени и обстоятелствата, че лицето не разполага със средства за обратно връщане и издръжка и е необходимо да се създаде организация за пътуване до страната на произход, които обстоятелства не са сред тези, посочени като основания в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ за издаването на заповедта. Обстоятелствата, посочени в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ са лицето да е с неустановена самоличност, да възпрепятства изпълнението на заповедта или да е налице опасност от укриване, като всяко едно от тези обстоятелство едновременно с наличието на наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3 е достатъчно основание за настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци, при преценката на административния орган.

Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в

кръга на правомощията, предписани му от закона.

Заповедта е мотивирана - в същата е посочено, че е издадена във връзка със заповед № з-1579/27.02.2006 г. на директора на С., с която е наложена принудителна административна мярка отвеждане на лицето до границата на Република Б. В заповедта е посочено и правното основание за издаването ѝ - чл. 44, ал. 6 и ал. 8 от ЗЧРБ.

При издаването на заповедта е спазена и разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република Б, съгласно която в заповедта следва да се съдържа изрично посочване, че настаняването на лицето в специален дом за временно настаняване на чужденци е до извеждането му от страната. В оспорената заповед изрично е посочено, че принудителното настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци се налага до отпадането на пречките за изпълнението на наложената принудителна административна мярка. В оспорената заповед изрично е посочена необходимостта от настаняването и законовото основание за издаването ѝ, с което е спазена разпоредбата на чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. В тази връзка не се споделят оплакванията, съдържащи се в жалбата за немотивираност на оспорения административен акт. Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издадена е от компетентен орган. Законът възлага в тежест на административния орган да обоснове (т. е. да подкрепи с убедителни доказателства) необходимостта от издаването на заповедта по чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ.

При наличието на законовите предпоставки - заповед № з-1579/27.02.2006 г. на директора на С. за принудително отвеждане на жалбоподателя до границата, която е подлежала на предварително изпълнение, административният орган е имал законово право да нареди принудителното настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци по чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република Б.

Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. При тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република Б (редакция към момента на издаване на оспорваната заповед) материалноправни предпоставки за това.

По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което оспорването като неоснователно следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването от Н. Т. М. срещу Заповед № з-16557/29.09.2009 г. на директора на С., с която е наредено принудителното настаняване на жалбоподателя в специален дом за временно настаняване на чужденци, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ